

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10, II. пов.
Котів пошт. нмж. 143322.
Адреса для телеграм:
"Діло" Львів.
Гол. Редактор приймає
від 11—12 год. переказів.
Нумератор не заступається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в криві 420 зм.
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Австрію 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 літ., Німеччині 750
зм., Польщі 5 зм. фр.,
Чехословаччині 30 ч. к. Р.
руми 150 лев., Болгарії 750
зм., Аустрії 750 зм. Збірна
адреса 1 дол.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІТКА
20 сот.

Інформація ч. 8-го після С. Хрущого і тов. до півня м'ястем спляч нмж-
рішних і справедливості в (півня) нмж-рішних укрїнського щоденника
"Діло" у Львові.

Державна прокуратура у Львові сфінкувала в півності статтю, поміщену
в ч. 286 (10687) українського щоденника "Діло" з дня 24. грудня 1925 р. під нап.
3 картини нмж-рішного змісту:

3 кертичних нор.

Ц-р Данилович і його штаб. — "Селянський конгрес" зборищем
нечестивих. — Будьмо на сторожі.

II.

В першій статті на тему "Діло-
ности" д-ра Сев. Даниловича, статті,
яка в півності явила жертвою кон-
фіскації, звернули ми увагу — так
сказати — на історичний бік хлі-
бо-дства, його формальний пере-
міни та зміни в особовому складі його
"дівач". Нинішній головний керма-
нич хлібо-дства д-р Сев. Данилович
з моментом вістинування польської
влади на українській національній
території відскажує від всіх кра-
пних традицій українського на-
родництва. Щі в р. 1921 в часі насту-
пу червоної армії покидаючи Тиль-
ч, політичним референтом ДОГ.
у Львові на "конференцію" як у-
ра-дуючий голова радикальної партії
(з огляду на відсутність дієного
голова д-ра Ів. Макуха) деклару-
вав Польщі лозозність і вірність
та заявив, що польонофілією о-
рієнтований. Голитися з дієним
станом річей ствердити, що він —
хоч виступав як теоретик радикаль-
ної партії, ніколи не вітався без-
оглядним довірям членів тої партії.
Намаки, його громадська характе-
ристича кількома нмж-огами була
ствалена під знак залути і сумніву
і в українській публичній опінії і в
самій радикальній партії.

Від своєї "конференції" в ДОГ.
у Львові д-р Сев. Данилович послі-
довно йде вторгненим шляхами хлі-
бо-дства. Під цим оглядом виявив
він значну енергію. Не хитався і не
визировався, видержав на "пози-
ції". Багато хлібо-дських "політиків"
аже перелозили, навіть Ільків час
до часу викидає недоволення з
польського режиму, а Данилович
стоїть як скала. Як до Мекки спі-
шить він що тижня до Варшави,
щоби здати звіт з своєї діяльнос-
ті й одержати дальші поручення
й вказівки. І так з дорученнями
Варшави, "Пєста" і дефензиви роз-
почав він видавати "Селянський
Правор" в Станиславові, заси-
даючи цим безпартійним світлом всі
громади у Сх. Галичині. Одночасно
розпочав він "вечерній рух" головно
на Покутті при допомозі свого шта-
бу. Гол. редактором "Сел. Прапора"
є д-р Степан Кривчик, Буковин-
ець, добре записаний в румунській
судурні і польській дефензіві.
Крім того до штабу д-ра Данило-
вича належить о. І. Амброзюк,
б. редактор "Радикального Голосу"
Станіслав, о. екзактор Года-
севич, б. студент Когутяк, б.
теолог Гаванський та недо-
аінчен Гімазіс Стефурак і
Марусь.

Як бачимо, ця "неведичка, але
чесна компанія", що знайшла за-
хист під крилами д-ра Даниловича
і "Сел. Прапора", розпочала насту-
п на наше селянство, і після "вч", які
скіндувано при допомозі темних
типів в деяких селах, се-то після
верхніх відгортів хлібо-дства, екзак-
торів

д-р Данилович на 30. січня 1926 р.
до Станиславова і-ший селянський
конгрес". З тією метою до всіх
громад у Сх. Галичині на адресу
громадських урядів, се-то нмж-них
війтів, розцілі він відозви в до-
пискою: "П. комісар! Подайте від-
озву до відома громади". По сло-
вам тієї відозви "конгрес цей буде
конституантою України у Польщі".
Отже тепер польський уряд забав
"української конституанти" при до-
помозі Даниловичаського штабу.
І хоч ця "конституанта" є "селян-
ський конгресом", то всеж таки на
нього мається "вибрати" не лише
селяни (по одному або по двох з
сел.), але й делєгати міст (по п'ять).
Очевидно, про ніякі вибори й мови
не може бути, бо наше селянство
є занадто свідоме, щоби не розу-
міти шлей "селянського конгресу".
Таж навіть Ільків в польському
своїм ствердані, що "Сел. Правор"
і його "редактори" та "політики"
удержувани польськими гріш-
ми з гадючих фондів. Українських
селян на тому "конгресі" не буде,
але не виключено, що адміністрація

й поліція ажмуть там усіх нака-
рних війтів і інших деморалізацій-
них. Буле це підпорядковано на ш-
року ногу, бо аранжери завола-
ють зникну залізничних білетів, без-
платний нічліг і дешеве прохара-
вання. І шмики словами: все буде
зладжене.

Польські чинники, які думають,
що вже осадала інтелігенція,
тепер енергійно добиваються до
селянства, щоби при допомозі плат-
них гайдуки покорили його "под-
мою всякого врага і супостата". То-
му мусимо бути на сторожі. Гро-
мади повинні вже відтепер взяти
в руки своїх накарних війтів і
інших прихвостів та слідкувати за
їх діяльністю і їх рухами.

Ц-р Данилович, забувши честь і
затративши особисту й національ-
ну гідність, постановив зі своїми
гайдаками слідо виконати доручену
йому задачу. Одне українське се-
лянство, здорове в своїм корні,
своєю відсутністю на цьому підго-
тованому зборищі нечестивих, до-
каже, що деморалізація захопила
лише деякі нікчемні й продажні
типи, але є чужа широким масам.

З огляду на те, що таке обізнані
свободи слова є суверене з арт. 14 кон-
ституції польської республіки та за-
являється грубим нмж-уванням української пре-
си, підписані заступають нмж. Міністри:
1) Чи відомий є на-дедний факт?
2) Чи на. Міністри хотять воляти від-
вертати себе "факт" оварі, що таке на-
звукти урядової власті не приналежить
до змінення правозастосовування?
3) Чи на. Міністри скоять перевести в
тієї справі свідство, показати винуації
і припинити переслідування української
преси?
Піппі-И.
Варшава, 12. січня 1926.

Внутрішній конфлік у Р.К.П.

В чому він міститься.

Останній 14. з'їзд російської ко-
муністичної партії матиме далеко-
сяглі значіння на дальший уклад
господарських і соціальних відно-
син на шлій території СССР. Фр-
мально істота конфлікту за-
ключалася в інтерпретації науки Леніна.
Ленінградська група, що творила
на останньому з'їзді опозицію зло-
жену з 60 членів під проводом Зи-
новєва, висунула проти політики
центрального комітету партії, чи
краще проти її політичного бюра
в Москві два поважних закиди: 1)
надто велике протегування серед-
няків на селі, що, на думку опзи-
ції, не зближується, а віддалюєть-
ся від бідняків, а дня на день ба-
гатіє (окулачується) і замість збли-
жуватися до бізняка, претясе до
приязни з глнтяєм; припинення "ро-
зкулачування" села і припинення па-
нування незаможних в селі відкри-
ває шляхи до "індивідуального ка-
піталістичного накопичування"; 2)
система "неп-и" є системою дер-
жавного капіталізму, а для Леніна
"неп" — був відступом від кому-
нізму на деякий час а не на все.
Ідеалізувати "неп"-у, як шлях до
соціалізму не можна, бо це є на-
ругою над комунізмом. Не можна те-
перішнього державного промислу
СССР, вважати соціалістичним про-
мислом, бо він залежний від т. за-
риночної стихії, яка чим раз то біль-
ше скрипається залежно від ш-
раз то нових уступок правлади в
користь селянства. Не можна ка-

зати робітничові, що така то дер-
жавна фабрика, у якій він працює,
є мало що не зреалізованим іде-
лом соціалізму, бо це було би клі-
шме. На теперішніх дежзавних фа-
бриках визискують робітника не
менше, як це було перед війною.

Опозиція піднесла повищі заміти
на адресу пануючої політики, ви-
знала ту політику шкідливою, але
нічого конкретного від себе не за-
пропонувала. Вона й не могла за-
пропонувати, бо всі декрети про
"неп", про припинення розкурку-
лення, про втягання до участі в
громадських а подекуди то й у дер-
жавних справах середняка, вона у-
хвалювала разом з тим же централь-
ним комітетом і політбюром, яких
тепер поборою.

В дуже інтересні а подекуди то
й пікантні подробиці дискусії на
останньому з'їзді ми не входимо.
Подекуди вона була неспівна, та
зводилася до особистих поракунків
поміж поодинокими лідерами. Цій-
шло до того, що Каменєву на-
приклад з'їзд не дозволив відчитати
реферату. А Зиновєва звали прогнати
просто демагогом, дурнем і т. д.
Гіле мало попало і Крульський (вдові
по Ленінові), пригрозивши істоті
самого конфлікту ми мусимо дійти
до висновку, що з ленінградською
опозицією почався важкий загик-
ний конфлікт між теперішньою
державною системою правління у
СССР і самим чистим комунізмом.

Опозиція має певну рацію, що

шлях, на який вступила тепер полі-
тика центрального комітету, на ве-
де до соціалізму, але напала. Пон-
иманням теперішньої політики, що
мають великашчу більшість за-
перечують твердження опозиції. Та ш
заперечування на ніщо не здають-
ся. Ленін робив експерименти з
"неп-ом", а селяни і в чим було
добра та вважали їх перекозачені,
бо вірили у світову революцію. По
його смерті теж вірили у ту рево-
люцію. Нині відносини в Євро-
стабілізується, більшізники за-
певнюють, що ні, але мусять примор-
влюватися до обсягання, мусять об-
межуватися до закріплювання здо-
бутків революції у себе, врагизува-
вши з світових планів. Правозорні ко-
муністи твердять, що однієї держави
не вдається досягнути комуністично-
го ідеалу (це Зиновєв), а їх прогн-
ники заперечують, що соціалістич-
ний ідеал можна досягнути на тер-
иторії одної держави. Ці останні не
хочуть приняти до того, що вони
на ділі віддаляються від свого
ідеалу. Вони це питання усувають
здалаг з порядку та намагаються
доказати що іншого, а іменю те,
що мусять робити так, що робити,
бо інакше все зможе провалитися.

Отже справа дійшла до рату-
вання самої системи і своїх станових
на її чолі без огляду на те, чи та
система покривається з буквою ко-
мунізму, чи ні. Капітальні неможливі
обставини заставляють відступати
заставляють у себе гоїти рани ре-
волюції, а не їх поглиблювати.
Така політика більшості. Меншість
чи опозиція здає собі справу з
усього диха і кричить про те, але
не має ніякого ліку на нього, і тут
міститься трагедія російського
більшовизму.

В шлій історії конфлікту замітне
те, що саме тепер опинилися пер-
шими на індексі комуністичних ер-
тиків (в розумінні більшості) як-
раз ті, що ще незадовго судили го-
строз Троцького та домагалися на-
віть виключення його з партії. Зора
Зиновєва і Каменєва починає тем-
ніти. В Ленінграді йде вже інтел-
лизна акція, щоби при найближчих
виборах до ленінградського вико-
ногого його провалити. Зиновєв на-
певно не буде в майбутньому і го-
ловою Комітету. Та він видно
не подався і не дуже показався, бо
ось найновіші відомості кажу-
ть, що Зиновєв висік протест до політ-
бюра проти участі СРСР в комі-
сії Ліги Націй для справ розбро-
єння.

Тепер не можуть уже наїнер-
гічніші навіть постанови партійних
з'їздів про правильність політики
Центр. комітету і Політбюра, не
поможуть найгостріші осуди опо-
зиції, не поможуть погрози для
партійних еретики, а навіть вико-
нання тих погроз, бо справа має
глибокий ідейний підклад. Тут річ
уже не в особах! Комунізм не по-
кривається тепер, як сказано, ів
тією політичною системою, що за-
істнувала в СРСР, дарма, що за-
істнувала вона за угодою і в волі
більшості компартії. Генерішня си-
стема більшовицької господарки
а навіть соціальної політики, одор-
та на компромісах і уступках, не
має задовольняти прагнень комуні-
стів. Вона і в майбутньому
її не задовольнить. Во нмж-же

Неудача Вітоса

Радянські відзначення для по-
слів польського союзу.

Подробиці фальшування бан- кнотів на Мадящині

Литві грозить держ. переворот.

Чехословацьчина визнає СРСР.

Ширіть наш часопис!

День 17. січня 1926 р. на Святоюр-
ський Горі.

Торжественну Службу Богу відправив в асесті крилошан о. єпископ Йосип Боцян, співав прегарно мішаний хор під управою Л. Туркевича. Ювілейну проповідь з питомим собі бесідницьким талантом виголосив о. пралат Л. Суніцький. З проповідниці відчитав він теж в українськїм перекладі телеграму від папи Ілія XI, відіслану держ. секретарем кард. Гаспарі.

значити, що духовенство Станіславської дієзесії й Станіславська капітуда з невідомих причин не писала свого речення на це свято. З того ж, як нас інформують, не взяло участі в ювілею "Тов. письменників і журналістів ім. Ів. Франка", мотивуючи свою відсутність підписом митрополита — під відомим розпорядком про везення превенційної духовної пензюри.

Повшу промову на тему заслуг о. митрополита для церкви і духовенства виголосив о. еп. Боняк; описав гарну, ядерну, завершену поетичним полетом промову виголосив від українських установ й організацій голова „Просвіти” Мих. Галушчинський й, вклавуючи на заслуги Достойного ювілянта на культурному полі; акції від духовенства перемиської дієцезії й Капітули промовляв ген. вікарій і містрат о. д-р Лакота.

З повною простотою й безпосередністю відповідав Дост. ювілянт, дякуючи за зложені побажання. Вкінці з балкона палати в оточенні церковних достойників о. митрополит поблагословив зібраний народ.

Гроші.

Америк. дол. 768 — 772 канад. дол.
748 — 750, чеськ. кор. 0'23'00 — 0'23'25
дол. 0'350 — 0'374, франк. фр. 0'30'00 —
0'30'50, шваб. 1'48 — 1'53, англ. фунт.
35'00 — 36'00.

Золото. 20 кор. 19'20 — 29'80; 20 франк. 27'20 — 27'80; 20 марк. 34'00 — 34'50; 10 руб. 38'00 — 39'00.

Срібло. Австр. кор. 0'6200—1'6300, 5 ав.
кор. 3'35—3'45, флорени 1'68—1'73, руб.
2'70—2'75, рубль дрібним сріблом 1'35
—1'40.

Рішення сільськогосподарських підприємств.

На останньому засіданні сільськогосподарської комісії перейшли ухвалу про здержання автоматичної підвишки для помешкань, що складаються з одної кімнати і з кімнатою та з кухнею. Промінені підвишки повинно початися з 1-го березня та скінчитися з кінцем 1926 р. Помешкання безробітних вільні від підвишки в тому самому реченні без огляду на число кімнат. Крім того перешли внесення д-ра Зомершгайна про здержання підвишки для всіх тих, доходи яких без огляду на їх джерело не переходять поза 120 дол. місячно для утримуючих родин, і поза 80 дол. для самотніх. Мешканці відносини має обслуговувати мешканців Розетини уряд.

внесення в справі скасування права експертиз дьокторів з помешкань наслідком важкого господарського пошкодження відмуну. Натомість прийнято для Галичини 8-місячний речення для спротиву проти виконання експертиз. Починяю різнож внесення, на підставі якого суд може на підставі даного матеріального стану клієнта відложити виконання експертиз на протяг 6-ти місяців, а потім продовжити речення на других 6 місяців. Крім цього ухвалено, що безборбів, а також дьокторів, доходя яких вносять 120 або 80 зол. місячно, можуть відставити від суду мораторію для оплати комунічного або розділення комунального рати в тим, що вчасі мораторію всяка експертиза виключена. Підкреслимо, що все це пропало на комісії. Сама новела до закону вийде в силу щойно тоді, як її ухвалить сейм і сенат.

— Зм на проводу в гр-нат. духовній семінарії у Львові. З початком ц. р. установа з свого Станіслава дотеперішній ректор гр-нат. духовної семінарії у Львові, о. д-р Теодосій Гит Галушчинський, ЧСВВ, що займав це становище з 1917 року. З усталенням о. д-ра Галушчинського, що поклав великі заслуги для розвитку повнорозв. собі установи в наскрутніших повсякденних часах, провід у гр-нат. духовній семінарії у Львові перейшов з рук ОО. Василья в руки духовництва світського. Новим ректором призначив о. д-р Йосиф Салин, що має за собою цілу низку діячів богословських ірарх. Бажено нову князівську успішність, на його важким, віддільним становищі,

— Записки цієї речі, Від 18. н. м. під-
коря Конюга в-ва нові жінки між ду-

дужею та товщі: I кв. молодого жеса I, сорта з приквіткою (найбільш 23 проц.) — 190 зол.; те саме без квісти або приквіткою — 160 зол.; II-го сорта I кв. без квісти 144 зол.; III-го сорта I кв., без квісти 121 зол. I міз-стичина з приквіткою (найбільш 10 проц.) — 220 зол.; без квісти 240, середнього талісного 140 зол.; зального 160, блага-якого I кв. Подобиє є ще ніж на 50 проц. від жеса з приквіткою. У гуртній продажці ніж на 10 проц. дешевіше. В жужині а: Вужина шинка, позначена 1 кв. — 3 зол., вужа з позначкою без квісти 320, сиря вужника — 3 зол., кв. талісної різної шинки, бовданими — 440, камбасок — 4 зол. злата, камбасу рік, камбас, сіканої зграмошної або вазуроскої, пененої, солонки — 330 зол.; камбаси до варених та сіканої, зважаної 290 зол., пашто-гозої та парись, сляди 260, сукі сляди — 6 зол., камбасої 4 зол., самесного та голканих 250, вареної вужени 330, камбаси до слядижени 3 зол., серволяди 3 кв. зважаної саль-гесюти 2, кв. шинки 120 зол. Товщі: I кв. звареного талісного слядижко 330, сляди 310, вуженої солонини 310, зважаної несолоної, тонкої 290, грубої 350, пашри козаної 330 зол.

— Штайгеріада. Штайгер мав чимало аде скільох людей покутує ще за його пропис, хоча би тільки тому, що пересуду не було, на сайті розправ як сиділи? Значилося би, що він суміж Історичі привчало і на решті каменів забути. А чі, ні, Історі незлоку стає перед скружним харин суду у Львові як обивчача служниця Мир Каліаєсек, що була сидімо у впрош Штайгера. І обвинувачують у злочині фальшивих заяв, вона розповідала привчало чимало подробиць про закупівлі зати оборонці Штайгера і його свогого, тому, що служила в домі посла Райха. Коли вона приносила чай до кімнати до вешталася по ній, тоді чула буди Штайгер признаєся перед своїми оборонцями до нього, буди то директора львівського театру піплатили на те, щоб ні суді заявив про божжевія істермачиство буди то на місці Штайгера признаєся якогось катоніка, синя стоюжа і так ді, у безконечність. І ро все це Каліаєска зня наа згодом перед сидімо Суду, що і є брехня, дозволю, що в на сповіді казала, але вигадала ці подробиці. Здається, що в сітці брехоні, нивчало теної процесом Штайгера — ніхто в силі нині Зорентуаля!

— Дочка царя Миколи в Берліні, Дашини-матері Дагмор, яка є в Коллежі дипломатички, що в Берлінській санаторії є дочка царя Миколи II, княжна Анастасія, під ім'ям Чайковської. Цярицятини Анастасія домірених людей до Берліна, щоби справдили ці чутки. Жертовні справи такі: Після хвиста царської сестри найшов Анастасію що живувала в будинку офіцеру Чайковського, Врутава поміг до втечі й одружився з нею. Чайковський загинув потім як офіцер армії. Денкіна, Чайковська після довгого перебування в Румунії, переїхала до Берліна. Після справдження ідентичності царини мати заявили, що платитиме всі кошти удержання Чайковської в санаторії.

— Розправа Ст. Паньчишина 18. зачинається в жаршавським око. суді розправа Ст. Паньчишина за спучасть у амаху на військ. везницю для зв'язення Багінського і Мечоркевича.

— Олшанський довує опини Берлінський 8-ур Абелдайт* почав дукуати спомини Телф, Олшанського. Часть споминів присячена політ. і м. ральному гітеноу українського народу під Польщу. Кореспондент варш. "Газет Пор." докоряє пресоному бюрону польського посолства в Берлін, що не пристує до дії "несправедливих закид Олшанського".

— Гроші на припаси. «Державні Люди» з дня 17-го ж. м. помістив таку роз'яснювальну записку: «Уряд просить телер на виконавчим розпорядком у зв'язку з розпорядком п. президента, який заводив зміни підфінансирських відзнак. Завждишню підфінансирський корпус у нашої (польської) армії має кількадесять тисяч доларів, і що кошт зміни відзнак буде що найменше під 4-5 злот. — майже сумарно тисячі золотих. Справді, це найважча з витрат грошима у часі приходу своєї голодаючи мільйон людей».

— Ванкові містері. У новині під та-
ким заголовком з дня 16-го ч. м. ми на-
писали, що Львівська поліція асигнувала
двох братів Панківців з Рудна, біл-
льшова, як фальшивників весла. У ці
справи одержуємо роз'яснення що об-
значили Панківців, Казимір та Фрацішчо
Поліки, зі села Парни, під Рудном, з яко-
го не мають нічого спільного з Україн-
ськими Панківцями, що живуть у загаданім селі.

З Брудної будинної хроніки. Якийсь добродій, що представлявся як Шайн-Лінеп, усеюючи краківського пошестат, гримасів безплатно кілька днів в «Елано-пескым г.тено» і шев безслідно, по-пачи безплатно у ресторіні Мусаловича і захопивши гроші гроші у інших пацієнтів, які по-рали йому, що він є силь-ником адвоката Грима. — Під фірмою Імператора Брандбурга II-го, хороше замі- (а іх шось а і називають: Бранд-бурга, а раз Грима!) заступав на арешт замісць промисла якийсь Мінн Ваген-

Бог, що покарював грішні діла земних
на "враси та сими" Богівства, на те
щоб не злизувати його слави у Го
личні, Які часи — такі люди!

— Інститут для пошколених громадян. Ласло Балфур, угорський філософ і діяльник, заснував фонд, який зобов'язаний стати підставою для створення нової наукової організації Інституту, що має досліджувати виключно економіку пошкодж. Якийсь анонімний фінансир прислав п'ять днів на цей фонд 10.000 фунтів стерл.

Український Театр Союзу Артистів
сиди Мух. Т-ма ім. Лесиків
актори 19.1 год. 5-ти веч. Виробничий
Ніч, містері на 5. днів.
чотирь 21.1 год. 7-30 веч. прем'єра: "Таб
фун" п'єса на 4 дії Лінгліна з участю
С. Федоренко, Н. Левченко-Пічменко.
Виступи в ціні від 3—050 раїмлей до 10
бути в Союзний Базарі а в дов. міст
при касі театру. 1096

Репертуар Українського Національного Театру під дир. О. Миткевича.

Рана руська

- 19.1. „Варя Кімель“.
20.1. „Лисова писня“.
21.1. „Воскресіння“.
22.1. „Ремізор“.
23.1. „Сатана“.
24.1. „Ой не ходи Грицю“.
Готувати до постанови „Затосують даві“, Гауптман, „Деда Ван“ Чехова.
Український Національний Театр
від дитяччю Н. Войно.
Отинія, с. „Самопоміч“.
19.1. „Майська Ніч“.
20.1. „Ремізор з Петербурга“.
21.1. „Пан Твардовський“.
23.1. „Дубук“.
24.1. „Воскресіння“.

Головна Управа УПТ. у Львові
бує від 1. лютого до одної із своїх
назів і повної 8 кл. з правом прикладати
універсала відзначеного ф. альбому, україн-
ського і польського. Зголошуватися з доку-
ментами студій до 25. II. м. в кінці
УПТ. (Львів, Ринок 11/11). — Б. М.
Голова. 1165 а) 1-

Надзвичайні дати на Рідну Шко-
лу* вчимося: Вд. Конох Дмитро, ку-
пень у Львові 10 зол., як напередити в
Вп. Окуня зі Стрия чеє за каменця в
д-ра Льва Гавришча. Л. В. Духи 1
зол. місто Василю телеграму 19.Х. 1921
Вд. д-р Р. Комаринський, Вд. Чирковський
Іван адв. в Коломи 10.00 зл. з нагодом
купля власної хати, «Союз Українок» Си-
кати 100 зл. як дохід з узагодження місто
«с.с. Микола». Дитора школи в Шко-
лярській 5.25 зл. на зянку «Рідній Шко-
лі» ключе всі школи а кравю. Всім в
Жертводавцям складає ширю подяку
Людмила Улява УІІТ. 1103

Кандидатки Семінарії Василіани
Станіславів розпобовали манулого ро-
ку при натурі, якщо хотять її повторити
млють весті до Дирекції полхми і ді-
лучити всі змні до Училища та сидіти
моральності. Речинсь до 15 жовтня

Дрібні оголошення.

Між потоку, власної паски чистий, про-
ливий без домішки під гарантією з
кат. обліганнях оплачено по ціні 10-25 ко-
пійок. **Евген Білинський** 30 берез. 1985

СПАЛЬНЯ дубова солідна оксамитно
поклад. Комодка, Лялька, Тахтака
1079

ОГОЛОШЕНИЯ

За погодження Редакції не відомі.

Конц. Торговельні курси Софії Гло
зницької, вул. Панська 14.

Вписи на нові 3-місячні курси (механіка і кінофілія) приймає планів шоденно від godz 3-ї до 9-ї. — Одноразово наука становить тоді, писання на машинах (з українським письмом) і чужих мов. — Вписи до 3-го класу. — Под робити в архівах.

1104 Місячна оплата зол. 12. 1-й Управит: Проф. Д-р Юзеф І. Лемке

Загальні Збори

- 1) відділення протоколу засідань загальної Зборни.
- 2) Звіт Управи з діяльності за р. 1925
- 3) Звіт з фінансової роботи.
- 4) Уваження абсолютного.
- 5) Вибір члена Ради Наглядової.
- 6) Вибір члена Управи.
- 7) Шесна та інтерпретатив.

комуністична більшість не допустить до повороту на шляхи чистого комунізму, який то поворот аніціює би і зруйнував би всі, навіть ті невеличкі державно-творчі досягнення, які вже є. Отже опозиція в компартії не щезне вже ніколи також, як не щезла сама ідея комунізму, якої не в силі прогнати в життя московські наслідники Леніна. Партийна більшість вступила на шляхи опортунізму, а всякий опортунізм мусить мати своїх ідейних противників, а тим більше мусить вони бути в компартії, що присвоює собі монополію революційності. Те, що почалося, є тільки початком. Опозиція буде зростати з дня на день пропорційно до зросту компромісів та уступок з боку опортуністичної більшості. Ясно, що це мусить партію ослабити, але напевно її не аніжить. Знищити її зможе конфлікт з некомуністичними масами, що використовують усі навіть найменші уступки для своєї консолідації та приневолюють своєму популю поставою опортуністичних правителів до щораз то нових уступок. Партія мусить йти на стрічу масі, бо її боїться. Та ті уступки все одно масі не вистаряють і її не задовольняють. Отже скорше чи пізніше конфлікт прийде. Внутрішньо-партійний конфлікт причиниться тільки до скріплення постави неупартійних мас, та до прискорення конфлікту між ними і всею партією.

В. М.

Соймові послі в СРСР.

Тривога в польським консервативно-оппозиційним таборі. — святочне і не звичайно своєчасне прийняття послів польського союму.

Поїздка соймових послів з польських селянських груп і деяких представників нац. меншостей викликала тривогу в польській пресі. Загально панує думка, що це вступ до консолідування соймового комуністичного табору. Краківський "Час" пише у статті: "Прогулянка до Москви".

Радянський уряд, запрошуючи їх (себто послів) до Москви, хотів продемонструвати, що має в Польщі гурток симпатиків до союму, а описи — підтримуючи зближення між собою і радикальними групами нашого союму — викласти організа-

цію комуністичної партії (П) в польській союмі і сенаті. Заявляючи такої партії існує в гурті Окони, з якою разом ішли послі Краківський, Ланцетський та деякі послі білоруського клубу. Подорож до Москви має бути гласом до зближення симпатиків комунізму в союмі і якесь сильніше і суцільніше групу, яка могла би відкрито внісати плідно збіжності, мотомом і сепарат та розпачати чужу агітаційну діяльність в союмі. Тут мати покриття протестом "господарського зближення" між Польшею і Союзом".

Розлам "Визволення" і фремент в польських селянських групах не жетється з шим загадочним спробами створити один селянський табір, який перевів би радикальну земельну реформу та адо був селянству належне йому місце в державі. Ясно, що в очах польської консерви й реакції це змагання є нічим іншим, тільки "комунізмом".

Одночасно комуністи роблять все можливе, щоб приєднати послів, членів політики та придати цій політиці святощний характер. Коли поїзд, яким їхали послі, зближався до Мінська, на одній з передміських стацій з'явилися представники політичного, комсомольців, професійних союзів, членів білоруського нар. комісаріату Жилунович, представник Комінтерну т. н. Музика грала маршів і інтернаціонал. Представник Ц. К. Білоруси Орлов привітав послів словами: "Вітаю кращих громадян польського народу в імені мільйонів вільного народу на території вільної держави".

В Мінську стрічка прибрала ще більше святощний характер. На двірці з'явилися всі члени центрального комітету і ради народних комісарів Білоруси. Комсомольці й пластуни творили почесну сторожу. На окремій естраді з'явилися б. білоруські послі польського союму Вол. Калиновський і Мих. Каханович з широкими червоними лентами через плече. Явилися теж з червоними лентами б. члени виленьського білоруського національного комітету.

Руського національного комітету. Каханович, який недавно втік з Польщі, поцілував зі всіма пошлами, кричучи "ура!" і складуючи військовим способом звіт словами: "У вільній Білорусі все гаразд!" На двірці грало шість оркестрів. Офіційні привітання виголосили по польськи Сенькевич і Кліс.

Від послів відповідав пос. Брилль, кажучи, що "сюди, на схід, на білоруську рад. республіку з надією звернені очі всіх робітників і селян. Нас, яко представників польського селянства, в першу чергу цікавить життя вашого селянства. Сильні духом, вернувшись додому, ми постарасмося використати добути нами знання в області селянського життя".

Кліс звернувшись до послів, що вони побачать своїй дім, щасливих і синих робітників і селян, які готові протягнути братерську руку робітникам і селянам буржуазної Польщі.

З Мінська подались послі в Москву. "Економіческая Жизнь" у привітній статті зазначає, що послі польського союму можуть в СРСР. багато навчитися, особливо щодо розв'язки селянського і національного питання, які досі зловіщо ваготять над Польшею.

3 польського союму.

Законопроект про чужинців ухвалений.

На засіданні союму з дня 15. ч. н. розглядали в третьому читанні проект закону про чужинців. Проти закону протестували незвичайно різко представники України і Білорусії, а про око також Жиди й "Визволення", що при голосуванні в більшій частині абсентувались, через що той закон перейшов кількома голосами.

Представник "Визволення" Кордоский і домагається звільнення чужинців, що перебувають у Польщі або приїждять до Польщі, від примусової реєстрації, виступав також проти приписів, на основі яких перекардається людей кількома новоріччями через границю. Описи постановили кілька поправок. Промовляв ще спростовував пос. Звєжінський, а потім приступлено до голосування.

Внесення на відслання закону до комісії перепало 91 голосами проти 82. Так само перепало всі поправки, зголошені до третього читання, перепали й резолюції Українського і Білоруського Клубів. Сам закон прийнято в третьому читанні 104 голосами проти 94. Під час голосування була на селі така метушня і такий не порядок, що годі було зорієнтуватися.

Всім такі закон перепало виключно через "Визволення" і Жидів, що з розмахом (вперше) або іза найбільшості (друге) масово абсентувались. На них наділяють прохит отих тиснячків-тиснячків емігрантів, що приїждять з Польщі, яких новий закон наділяв якою на якусь й несласку польської адміністрації та поліції.

Коті проголошено висхід голосування, що для багатьох був несподіваним, бо Українці і Білорусії зазвичай голосували ріжжю окремими, а не ріжжю стали бити в кулак і, Маршадок прикликав до порядку пос. Волткова і дичі пос. Хруського, а після його до протоколу.

Даліше притягнув резолюції комісії, в котрій перша візавя уряд вносила законність, що управління би сповну існуючі, поселення і заробку чужинців у Польщі, а друга домагається негайно видати закон, що виключували поселення східних воєводства озаржувати депортації.

Описи приступлено до дальшої дискусії над урядовим проектом, а прагматично. Говорили про становища України і Білорусії, а також комуністи, які виступали проти того, що уряди обов'язані вести діти на білоруський до перших ільнх статті, а не говоряться про переїздування урядовою забрав слово пос. Гаврилов (Жид Клуб), що виступав остро проти жидівської зловини, що Жиди переїждять до Польщі. Голос: Ідуть до акції ілюди дискусію закінчено, але голосування відложено до одного з найближчих з'їзду. Речень його буде поданий до жидів на письмі.

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це не родня фортеця, це павий захист добі ліхольції!!

3 польських справ.

Становище шефа Ген. штабу є порожнє і не манить високих офіцерів польської армії. Ген. Соєковський з Познаня згодився би на нього тільки після тихого порозуміння з Пилсудським.

Урядовці, ради міністерств, міністерства скарбу, голови скарбових палат і інші достойники одержать спеціальні пенуєрації від 1000 до 2000 зол. Клуб праці висловив проти такої "ощадності" інтерпеліацію.

Велике фіяско виявилось з правду дискусії скарбової комісії над спиртним монополем. Буши, Мих. Грабський обраховував, що цей монопол принесе 400 міль. зол. доходу, а він дав тільки 172 міль.

В Єгипті не матиме Польща посла, тільки консульського урядовця.

Богдан Ленкий.

Різдвяні свята в Берліні.

Хто вибирається до Берліна, не по ділам, а для розрихки, раджу, айді їде на Зелені свята, або на Різдво.

На Зелені свята Берлін гарний своїми парками, гордами, лісами. Гіртгартен, Розенгартен, Ботанічний сад у Далемі, Сансуссі і Вердер, — розкіш для любителя фльори. Сансуссі, як казка, а Вердер, як похвальна пісня, не тільки в честь природи, але й на славу праці чоловіка. Бо тут, у тім Вердері, в сильні біля Поцдаму, люде виплекали на чистих пісках такі розкішні горди, що тисячі сотнів овочів щоденно відставляють в літі і в осени до Берліна, заробляючи за них мільйони. Власник двох-трьох моргів вердерського піску мешкає собі в гарній віллі, їздить авто і левно не мінявся би за десять разів більше наше подільське господарство. (Тепер, коли в Берліні фунт гарного виноград, коштує 80 фенчків, за шляхотні вердерські яблука треба дати марку). Згадую про це, бо в нас все ще не дошнюють садівництва.

Шканий Берлін на Зелені свята гажко своїм величезним рухом. Зі-їзмиш, авто, мотоцикли, бішкли, пітаки, кораблі і лодки, перевозять сотні тисяч людей зі столиці до лісів, сіл, озер, на свіжій воді. Берлінці мідують свої телефони, грамофони, радіа, аніають фабрики, скляни, бюра, забивають про

злобу дня і спішать до мамі природи в гості. На кілька миль кругом столиці гамір, співи, крики, раби промислу і служителі культури тішаються сонцем, водою, шумом лісів і гамором птахів, радуються, що є ще на світі не машинове, а природне життя.

І то не лиш заможні, але й найбільшні. Кругом Берліна, в лісах і над озерами, можна побачити тоді робітників і пролетарських родини, які човнами причалують до берегів, витягають шатро, розпинають його, розкладають вогонь, варять, купуються і граються на сонці. Якщо гарна погода, то два-три дні не вертають до міста.

А в місті панують тоді гості з провинції і з заграниці. Вони заповнюють музеї, театри, кабареги і всікі приюти розривок і забави, аж до таких, про котрі навіть поліція ніби то не знає. (Деякі відкають від культури, а другі спішать, щоб хоч трохи лизнути того меду).

Перед Різдвом Берлін цікавий своїми приготуваннями до того найбільшого у Німців свята. Різдво, Weihnachten, для Німців це якесь магічне слово. Не лиш для дітей і для віруючих, але для всіх. Це релігійне, родинне й національне свято, все одно в Баварії, чи над Райном, в Тірінгені, чи в Берліні, скрізь чекають 24 грудня, щоб відпочити собі, забавитися, завити про оди і турботи оуденну, щоб оодарувати себе взаємно. Різдвяні дарунки це тут загальний звичай. Години оодарують дітей, дити родичів, анайомі знайомих, у кожній хаті біля ялинки є окремий

стіл, на котрім стоять різдвяні дари. Цілий рік відкладають, хто марки, а хто тільки фенчки, щоб було за що ті дари купити.

Тому й рух перед святами величезний. Навіть цього року, хоч який був брак гроша, склепи не нарікали.

Різдвяний торг починається тут дві неділі перед святами. Передостання називається срібною, остання золотого. Тоді виімково склепи мають дозвіл торгувати. На численні площі, навіть перед царським замком ярмарок, як у нас на відпустах. Тисячі крамів, столів під шатрами, вікні і візочки, виск, писк, рейвах, що аж уха пухнуть, бо всякий захвалює свій товар усіми можливими й неможливими способами. За царства був звичай, що в золоту неділю цар зі своїм двором виходив на торговицю і купував тут усяку всячину святочну.

Торгувався, жартував, Берлін мав про що говорити. А Берлінець тільки на око діловий і непривільний. В ділності він любить бавитися і жартувати, особливо на Нордені, в тій ділничі, де найбільша біда подає руку безшабашності, де по словам Олеса "З журбою радість ооинається". Там може найбільше, хоч найменше варгних дарунків купують і тяжко аняти хату, де не пишалася святочно прибрала ялинка і де не сивалло "Stille Nacht, heilige Nacht".

Це в пиміа така загально люді-лана молада, як у нас "бог предвільний" і така позажна й гарна, хоч нища. Цілий тиждень перед Різдвом гоають її всі катаринки і спі-

вають на всіх подвір'ях мандарині співаки, між котрими попадаються навіть колишні оперні тенори, особливо з Росії. Шож — жити треба! Колишні Графи й князі шоперують, можна й колишнім "ооаровим штарам" (зорам) сити помидирями. Багато дечого змінялось на світі...

А Різдво не змінється. Як сто літ тому, так і тепер, після війни, Версаю і Льокарна, вулиці й площі обиткані ялинками, зачачиними і благородними, сріблястими (Edeltanne). І так само позит на них великий і ціни розмірно високі. Цього року навіть вищі, як давніше. Хто гадав, що на святій вечір купить дешевше, або й даром дістане — завівся. В срібну наділю платились пересично два марки за ялину на святій вечір брали по 20! (Визиск і Різдво не боїться).

І так само, як літ тому 50, депо берлінські вулиці це право наші Заравниці. Візьми таку Вільмодорферштрассе. Доага вона аж до 2 кілометра, а рівна, як ліній. Здовж одного боку крам, коло крам, хоч і без того шла вулиця це самі склепи, як у Відні: Mitallienstrasse. І чого в тих крамницях нема! Від діточих забавок до одгів жіночих і до люксусу. Пальм що по склепах самі фабричні вироби, а тут більше домашнього промислу, особливо дешевих забавок, приюра на ялинки і порадия для дітей. Оо діти на Різдво це тут найважчі особи. Із в першу чергу треба оодарувати.

А для дітей тепер нема забавок над медведя, над так званою "ти-